

метод енумерације надлежности федерације, односно федералне владе се практикује и у САД, при чему се допуњује и са још два: а) навођењем овлашћења која су ускраћена федералној влади или државама чланицама; б) утврђивањем начела за решавање сукоба између федералне владе и држава чланица (одредбе о супремацији федералног правног поретка). И друге федерације су поступиле на овај начин, као рецимо Швајцарска у којој је (Уставом од 1874. год.) предвиђено да су кантони суверени уколико њихова сувереност није ограничена федералним уставом или Немачка у којој земље (Laender) имају право да доносе законе ако законодавна овлашћења нису дата федерацији, с тим да је предвиђена и заједничка законодавна надлежност и федерације и немачких земаља.

По другом методу (који је примењен у Уставу Канаде од 1867. год.) расподеле надлежности поступа се супротно од првог па се узима да се све оно што није наведено, набројано као надлежност федералних јединица додељује федерацији. Ту је сада претпоставка надлежности у корист федерације, при чему је та надлежност федералних јединица одређена позитивно, а надлежност федерације на негативан начин.

За сваку федерацију је посебно важно како је решено питање расподеле законодавних овлашћења између федерације и федералних јединица јер се свакако ради о најважнијој државној власти од чијег обима и начина вршења зависи и сам карактер федерације и степен остваривања федералног принципа. Као и уопште код расподеле надлежности, тако се и код ове расподеле законодавне власти разликује како искључива надлежност федерације, тако и искључива надлежност федералних јединица али и заједничка, мешовита надлежност која опет може да се различито организује и врши. Тако је могуће да исту правну материју регулишу и федерација и федералне јединице истовремено (паралелно односно паралелна надлежност) али тако да федерација у тој материји утврђује само начела и оквире, препуштајући федералним јединицама њихово конкретизовање према властитим потребама и специфичним условима. Други начин вршења заједничке законодавне надлежности се огледа у томе што исту законску материју регулишу и федерација и федералне јединице али не истовремено, него једна поред друге, тако да ако федерација не донесе свој закон у једној области, онда су федералне јединице слободне да својим законом уреде ту област односа све док федерација ту не донесе свој закон. Што се тиче материје коју обухвата